

Okumaya Alıştıralım İnsanları

– safdeha · 24 Aralık 2018

Yazarlar Birliğinin kapısından ilk girdiğim de ve bir şair-yazar topluluğunun olduğu masaya oturduğumda sordukları ilk soru “Sen ne yazıyorsun?” sorusu olmuştu. Şiir yazdığımı ancak bir roman çalışması üstünde de yoğunlaştığımı söyledim. Roman taslağım elimde idi. Onu istediler. Bir yazar eline aldı ve inceledi. Güzel olacağına benziyor devam et dedi. Ben şiir de yazdığımı söyleyince, onunla ilgilenen olmamıştı ve dediler ki, Şiiri herkes yazıyor, üstelik her şair ben en iyisini yazıyorum diye başkasının yazdığını önemsemez. Şairler arasında kıskançlık vardır. Bu yüzden şiirlerine bakmayacağız diye cevaplamışlardı.

O gün bugündür bu yorum hep aklımdadır. Her zaman etrafıma bu gözle baktım ve gördüm ki, şiir konusunda haklılardı. Yazdığım bir sitede yapılan yorum ve yaklaşımlarda bunu gözlemledim. Nedense en fazla yorumu, belki de zoraki, sadece bir kaç kişiye yapan ve diğerlerini rakip görüp yorum yazmayan çok kişiye şahit oldum. Düz yazı yazan her zamanki gibi çok olmuyor. Bu yüzden yorum yapanda okuyanı da çok yok. Dolayısıyla yorum sayısı da çok olmuyor.

İşin doğrusu, uzun bir yazıyı yazmak gerçekten zordur. Konuyu toplamak ve geliştirmek gerçekten bir efor kaydetmeyi gerektiriyor. Bir konuda yazan birisini başka bir yazar görse, iyi ki yazmışsın ben üşendim yazmayı diyebiliyor. Böyle yorumlar oluyor.

Bir yazar, çok kişinin yazdığından bahsediyor ve okuyanın az olduğunu söylüyor. Gerçekten yazmaktan zor okumak. “Oku”mak Kur’anın ilk ayetidir. Eğer okursan yazabilirsin de... Yazmak aslında, arının her çiçekten bal toplamasına benzer ve balın yapılması uzun zaman alır. Sabır ister. ortaya güzel bir eser çıkabilmesi için çok detaylı çalışmak ve okuyana o konu hakkında doyurucu gelebilecek noktaya ulaştırmak gerektiriyor.

Her kalem yazmayı bilir ancak ilham ve derinlemesine analiz etme bir beceri ve ilham gerektirdiği gibi akılla da ilgilidir. Çok düşünen insan ancak çok ince ve detaylı yazabilir. Hafızası kuvvetli olmalıdır. Yazdığını yaşar gibi yazmalıdır ki, okuyan düşünsün ve yazar gibi okuduğunda aksın. Her yemeğin malzemesi aynıdır ama lezzeti farklıdır. Yazmakta böyledir.

Herkes yazsın, bu çok güzeldir. Kıskanılacak bir durum bahse konu değildir. Ancak, bir koku sürüyorum diye, o kokunun yaydığı erdem insanı rahatsız da etmemelidir. Yazmakta ki gaye, yapıcılığı, toplumsal barışı, insanları kaynaştırıcı yapmayı, kardeşiliği ... Gibi insanı insan yapan değerleri ayakta tutmaktır. İnsanların kültürüne ve ananevi yaşantısına ve diline o kadar çok saldırı vardır ki, bu saldırıya siper olacak sağlam kalemlere ihtiyacımız vardır. Asker savaş alanında savaşırken, kalemde toplumun düzeninin bozulmaması için savaşır. Yazar mücahiddir, asker gibi... İnanıldığı davada ölürse de şehittir,

inşallah.

Umarım kelemi eline alan bu duyarlılığı gösterir ve gayesini iyi niyete dayanması gerektiğinin farkına varır. Kalem eğer düşmana hizmet ediyorsa, onun vatan haini bir askerden ne farkı olur ki... Her yazdığımız eseri inceden inceye tekrar okuyup, okuyucu ile paylaşmalıyız. Duyarlı olmalıyız. Bu çerçeve de yazmaya devam edelim, varsın yazan çok olsun, okuyanda çoğalır zamanla... Okumaya alıştıralım insanları!

Saffet Kuramaz